

A T-335/08. sz., BNP Paribas és Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) kontra Európai Bizottság ügyben 2010. július 1-jén hozott ítélet ellen a BNP Paribas és Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) által 2010. szeptember 16-án benyújtott fellebbezés

(C-452/10. P. sz. ügy)

(2010/C 317/39)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbezők: BNP Paribas és Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (képviselő(k): R. Silvestri G. Escalar és M. Todino ügyvédek)

A másik/többi fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

— Semmisítse meg egészében az Európai Unió Törvényszéke (ötödik tanács) T-335/08. sz., BNP Paribas és Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) kontra Európai Bizottság ügyben 2010. július 1-jén hozott ítéletét, amelyet 2010. július 1-jén telefax útján kézbesítettek (HL C 221., 39. o., 2010. augusztus 14.), továbbá ennek érdekében

i. adjon helyt az első fokon előterjesztett keresetben kifejtett kereseti kérelmeknek, amelyek „a társasági átszervezésen átesett egyes hitelintézeteknek nyújtott adóosztónzók” illetően Olaszország által végrehajtott C 15/07 (ex NN 20/07) állami támogatásról szóló 2008. március 11-i 2008/711/EK bizottsági határozat (HL L 237., 70. o.) megsemmisítésére irányulnak, vagy

ii. másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy azt az utóbbi a Bíróság végzésének fényében vizsgálja újra;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék nem végzett komoly törvényességi felügyeletet a bizottsági határozat tekintetében, mivel elutasította annak megvizsgálását, hogy a Bizottság azon döntése, hogy nem veszi figyelembe az érintett vállalkozások/jogi személyek helyzetét a szankcionált rendszer szelektív jellegének meghatározása érdekében;
2. A Törvényszék elferdítette a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatát, amely elfogadja valamely adózási intézkedés sajátos jellegének igazolását az általános adórendszer logikájának

fényében, amelyet kizárólag a Bizottság által a saját határozatában javasolt feltételek saját értékelésének paramétereiként fogad el;

3. A Törvényszék elferdítette a Bíróság a valamely állami támogatás szelektív jellegének követelményére vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, amely szerint valamely adózási intézkedés szelektív jellegét pusztán azon hatásokra tekintettel kell értékelni, amelyeket ezen intézkedés az adózás szempontjából kiválthat;
4. A Törvényszék elferdítette a tényeket azzal, hogy tévesen állapította meg, hogy az általános adókiigazítási rendszer nem teszi lehetővé a vállalkozások részére, hogy azon társasági eszközátruházásokkal érintett eszközöknek az eszközátadás során kapott mérlegben feltüntetett magasabb értékét az adózási szempontból jóváírt értékhez igazítsák;
5. Végül a Törvényszék jogellenesen helyettesítette a Bizottság álláspontját a sajátjával oly módon, hogy a megtámadott bizottsági határozatot alátámasztó indokolást újfent kidolgozta.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2010. szeptember 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Oliver Jestel kontra Hauptzollamt Aachen

(C-454/10. sz. ügy)

(2010/C 317/40)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Oliver Jestel

Alperes: Hauptzollamt Aachen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet 202. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdése értelmében vett adóssá válik-e valamely árunak az Európai Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatásában való „részvétel” miatt az a személy, aki a bejuttatásban való közvetlen közreműködés nélkül közvetítőként jár el az érintett árukra vonatkozó adásvételi szerződés megkötésében, és ennek során felmerül számára, hogy az eladó az árukat vagy azok egy részét esetlegesen a behozatali vám megkerülésével szállítja?

Adott esetben elegendő-e az is, ha ezt elképzelhetőnek tartja, vagy csak akkor válik adóssá, ha biztosan számol e cselekmény bekövetkezésével?

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-396/08. sz., Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt kontra Európai Bizottság ügyben 2010. július 8-án hozott ítélete ellen a Freistaat Sachsen és a Land Sachsen-Anhalt által 2010. szeptember 20-án benyújtott fellebbezés

(C-459/10. P. sz. ügy)

(2010/C 317/41)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt (képviselők: A. Rosenfeld és I. Liebach ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

1. A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a Németország által a DHL számára nyújtani tervezett állami támogatásról szóló, 2008. július 2-i 2008/878/EK bizottsági határozat részleges megsemmisítésére vonatkozó T-396/08. sz., Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt kontra Európai Bizottság ügyben 2010. július 8-án hozott ítéletét, és semmisítse meg a 2008. július 2-i 2008/878/EK bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdését;
2. másodlagosan a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének az 1. pontban említett ítéletét, és az ügyet utalja vissza az Európai Unió Törvényszéke elé;
3. a Bíróság a fellebbezési eljárás ellenérdekű felét kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a Törvényszék azon ítélete ellen irányul, amely elutasította a fellebbezőknek a 2008. július 2-i 2008/878/EK bizottsági határozat részleges megsemmisítése iránti keresetét. A Bizottság e határozatban a Freistaat Sachsen és a Land Sachsen-Anhalt által a DHL számára nyújtani kívánt, bejelentett képzési támogatások nagy részét a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.

Fellebbezésükben a fellebbezők az uniós jog Törvényszék általi következő megsértéseire hivatkoznak:

— A Törvényszék megsértette a 68/2001 rendeletet, a korábbi EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontját és az egyenlő bánásmód elvét, mivel a támogatás szükségességének vizsgálata során tévesen alkalmazta a jogot. A 68/2001/EK rendelet megsértése abból adódik, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg a rendeletben megállapított anyagi kritériumokat, ami kivételesen csak akkor fogadható el, ha ezt az adott eset sajátosságai igazolják. A Törvényszék megsértette a korábbi EK 87. cikk (3) bekezdését, mivel tévesen alkalmazva a jogot nem ismerte el, hogy a képzési támogatások a korábbi EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának céljait szolgálják, illetve szolgálhatják, és ezt az EK 87. cikk (3) bekezdése szerinti, mérlegelést igénylő vizsgálat keretében a Bizottságnak kell figyelembe vennie. Végül az egyenlő bánásmód elve is sérült, mivel a Bizottság hasonló tényállások esetében hozott korábbi határozatokban nem vizsgálta és nem is állapította meg a képzési támogatások szükségességét. Nem látható ezen egyenlőtlen bánásmód objektív igazolása.

— Még ha abból is kellene kiindulni, hogy a szükségesség kritériuma jogosan került alkalmazásra, téves jogalkalmazás valósult meg. A fellebbezők e tekintetben azt kifogásolják, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a 68/2001 rendeletet, a regionális támogatásokra vonatkozó bizottsági iránymutatásokat és a korábbi EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontját, mivel tévesen alkalmazva a jogot nem vonta be a szükségesség vizsgálatába a letelepedési hely kiválasztása tekintetében kifejtett ösztönző hatásokat. Mivel az, hogy a képzési támogatások legalábbis regionális szempontokat is magukban foglalhatnak, a 68/2001 rendelet szövegéből következik. A Törvényszék azon feltevése, hogy a hátrányos helyzetű területeken lévő üzemek támogatása és az új vállalkozások letelepedése csak regionális támogatások révén valósulhat meg, nem helytálló.

— Továbbá a Törvényszék azzal is megsértette a 68/2001 rendeletet, a korábbi EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontját, valamint az egyenlő bánásmód elvét, hogy tévesen alkalmazva a jogot a támogatás szükségességének megítélésakor nem megfelelő kritériumokat alkalmazott. Egyrészt ennek során nem vehette volna figyelembe a támogatás kedvezményezettjének üzleti gyakorlatát és stratégiáját, mivel ezáltal azon vállalkozások, amelyek első normák alapján magas képzési színvonalat tartanak fenn, a támogatásokra vonatkozó jogszabályok alapján hátrányba kerülnek azon vállalkozásokkal szemben, akik alacsony képzési színvonalal rendelkeznek. Másrészt nem lehetett volna a támogatásokat már kizárólag azért nem szükségesnek tekinteni, mert nemzeti jogszabályok írják elő azokat. Ez ugyanis ahhoz vezet, hogy a törvényben előírt magas képzési színvonalat megkövetelő tagállamok vállalkozásai hátrányba kerülnek a viszonylag alacsony képzési színvonalat előíró tagállamok vállalkozásaival szemben.

— Végül a Törvényszék azzal is megsértette a korábbi EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontját, hogy tévesen alkalmazva a jogot nem vette figyelembe a kérdéses képzési intézkedés pozitív külső hatásait.